

Streszczenie. Katecheza IV. Ks. Wojciech Kućko. Przeżywanie wiary we wspólnocie Kościoła.

Kościół ze swej natury jest wspólnotą wierzących. Każdy ochrzczony jest wezwany i zaproszony do budowania Ciała Chrystusa, odkrywania swojej roli i tworzenia klimatu braterstwa.

Wśród wielu aspektów wiary należy rozważyć następujące: wierność, powołanie, posłuszeństwo, nawrócenie i świadectwo.

- **Wierność**

Podmiotem wiary jest chrześcijanin, czyli człowiek „wierny”. Wierność to decydujący wymiar wiary. Człowiek rozpoznaje Boże przykazania i zaczyna je rozumieć nie tylko jako zobowiązania moralne, religijne, nie tylko jako obowiązki modlitewne, lecz także jako odniesienia do różnych wymiarów życia, do świata społecznego, ekonomicznego i rodzinnego. Z jednej strony chrześcijanin odkrywa w życiu moralnym związek wiary z codziennością i nie powinien oddzielać od siebie tych dwóch rzeczywistości. Z drugiej zaś strony, wierność daje siłę do przekonania, że wezwanie moralne nie jest już samym nakazem, lecz łaską.

- **Powołanie**

Wiara jest odpowiedzią na dar stworzenia przez Boga, bo człowiek nie jest przypadkowym istnieniem, ale kimś „na obraz i podobieństwo Boże” (por. Rdz 1,26-27). Celem jego życia jest podążanie za Chrystusem, dawanie odpowiedzi na Boże wezwanie. Czynienie dobra jest wypełnieniem tego powołania, ma ono także charakter eucharystyczny, ofiarny- człowiek składa siebie, swoje życie i talenty Bogu.

- **Posłuszeństwo**

Wiara rodzi się ze słuchania. Słuch wiary nie jest tylko pewnym głosem Boga, ma on także charakter wezwania do posłuszeństwa. Wiara i posłuszeństwo są w ciągłej, nieustannej i wzajemnej relacji. Dla św. Pawła brak wiary oznacza także brak posłuszeństwa.

- **Nawrócenie**

Prawdziwa wiara nie jest możliwa bez procesu nawrócenia. Chrystus od początku swojej misji nawoływał do zmiany życia, do podjęcia procesu przemiany: „*Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*” (Mk 1,15). W ten sposób w człowieku może zostać pokonane panowanie egocentryzmu i egoizmu na rzecz rozwoju Królestwa Bożego. Wezwanie do nawrócenia wymaga jasnej decyzji ze strony człowieka, polegającej na rozpoczęciu procesu zmiany, weryfikacji dotychczasowego stylu życia.

- **Świadectwo**

Nie da się być prawdziwym uczniem Chrystusa i pozostawać zamkniętym na innych. Z etycznego punktu widzenia wiara potrzebuje promocji i świadectwa, by chwała Boga szerzyła się na ziemi oraz by jak najwięcej ludzi mogło o Nim usłyszeć. Przykład tego postępowania dają święci, a przede wszystkim Maryja – oni jaśnili światłem, którego źródło odnajdywali w adoracji Chleba i medytacji Słowa Bożego.

W ostatnich latach zaczął zyskiwać swoiście rozumiany „katolicyzm życia codziennego”, objawiający się przede wszystkim w konieczności świadomego opowiedzenia się po stronie Boga i Jego Kościoła, wymagający poszukiwania konkretnych argumentów, dający sposobność do odkrywania tożsamości wspólnotowej w ruchach i stowarzyszeniach, bardziej nastawiony na angażowanie świeckich w posługę w Kościele. Rodzi się pytanie o poszukiwanie nowych sposobów docierania do ludzi nieprzekonanych i wątpiących, tracących wiarę lub porzucających praktyki religijne, zamkniętych na wspólnotowe przeżywanie wiary. W tej perspektywie z pewnością ważne będą małe grupy i ich rola w kształtowaniu wiedzy i moralności wierzących.